

Arrest

nr. 139 737 van 26 februari 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 4 februari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt van 26 november 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 februari 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 31 10 2013 bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

In van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3-30 van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in S 1 vierde lid.

Inderdaad maakt betrokkene in haar aanvraag 9ter een standaard medisch getuigschrift over gedateerd op 6.6.2013. De aanvraag werd echter ingediend op 31.10.2013, dus na de invoeging op 16.02.2012 van de wet van 08.01.2012, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art 9ter §1, 4 lid en art 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaard medisch getuigschrift ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag.

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betrokkene legt alsook in de aanvraag dd. 31.10.2013 een document voor op naam van [...] dd 5/9/2013. Hierop ontbreekt echter het RIZIV-nummer van een arts. Bijgevolg kan dit document niet beschouwd worden als medisch getuigschrift en is de erin vervatte medische informatie te beschouwen als declaratoir. Bij gebreke aan een standaard medisch getuigschrift is de aanvraag onontvankelijk. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van "artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980 - schending van art/187 van de wet van 29 december 2010 - schending van de formele en materiële motiveringsverplichting, schending van de zorgvuldigheidsverplichting, schending van art.3 EVRM." Zij licht het middel toe als volgt:

"Overwegende dat artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 stelt dat:

" Artikel 9ter.

§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de Minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden en van de toegankelijkheid tot de behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de Minister of zijn gemachtigde die daaromtrent advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

[...]

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling. [...] [1 Zie artikel 9ter §1 en §2 zoals ingevoegd bij artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen in werking getreden op 10 januari 2011 en wat betreft de recente nuttige inlichtingen en het standaard medisch getuigschrift dat niet ouder mag zijn dan drie maanden: artikel 2 van de wet van 8 januari 2012, in werking getreden op 16 februari 2012.]

Overwegende dat verzoekster verzocht haar precaire administratieve verblijfstoestand te regelen op basis van een aantal vastgestelde pathologiën;

Overwegende dat bij verzoekschrift van 22 november 2011 verhoogster zoals het past opgave deed van alle verplichte vermeldingen voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980;

Dat zij haar identiteit bewees aan de hand van een geldig paspoort en dat zij haar complexe medische situatie uiteenzette; dat zij verschillende medische attesten bijvoegde nu haar medische toestand tot het vakgebied van verschillende geneesheren behoort.

Dat verzoekster meer bepaald eveneens de nadruk legde op haar leeftijd, nu zij inmiddels 70 jaar geworden was en mantelzorg nodig heeft. Verzoekster lijdt immers aan dementie waarbij zich reeds gedragsstoornissen voordoen.

Dat de motivering zowel in feite als in rechte draagkrachtig moet zijn op straffe van onwettigheid van de beslissing;

Dat de motivering moet bestaan uit de juridische en de feitelijke overwegingen die aan de grondslag van de beslissing liggen;

Overwegende dat verzoekende partij naast haar paspoort niet één maar 2 standaard medische getuigschriften bijvoegde. Dat voor wat betreft het tweede medische getuigschrift de ondertekende arts verwees naar een eveneens bijgevoegd verslag.

Dat ook op dit verslag een stempel staat van de behandelde arts, met daarbij het RIZIV-nummer van de arts.

Dat verzoekende partij dan ook meent dat onterecht door DVZ besloten werd dat nu het RIZIV-nummer van de ondertekenende dokter niet vermeld stond op het standaard medisch getuigschrift er met dit getuigschrift geen rekening zou kunnen gehouden worden.

Dat dit niet redelijk noch zorgvuldig is nu dat nummer in de bijlage waarnaar het getuigschrift verwijst vermeld wordt.

Dat de bestreden beslissing dan ook niet draagkrachtig werd gemotiveerd zoals voorzien in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 bovendien werd genomen in strijd met het Zorgvuldigheids- en het Redelijkheidsbeginsel;

Dat de materiële motiveringsplicht conform art. 9ter geschonden werd.

Dat meteen de administratieve beslissing van de verwerende partij genomen werd in strijd met de wettelijke opdracht van de verwerende partij zoals voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en dient te worden vernietigd;²

Dat bovendien door de bestreden beslissing te nemen verzoekster riskeert blootgesteld te worden aan een onmenselijke behandeling in haar land van herkomst. Dat immers door de combinatie van psychische en fysieke problemen verzoekster niet in staat is om voor zichzelf te zorgen.

Dat de bestreden onontvankelijkheidsbeslissing door zelfs niet naar de medische problematiek van verzoekster te kijken, omdat één van de medische attesten te "oud" zou zijn, de medische problematiek miskent en geen rekening houdt met het recentere medische attest.

Overwegende dat art. 9 ter ruimer opgevat is dan art.3 EVRM, en dat het een ruimere bescherming biedt dan art. 3 EVRM.

Overwegende dat in de gegeven omstandigheden de motivering niet als draagkrachtig, deugdelijk in feite, noch in rechte kan worden aanzien, bovendien niet afdoende, zodat de vernietiging van de akte zich opdringt;

Overwegende dat minstens op deze grond de beslissing als niet zorgvuldig dient te worden aangemerkt en de beslissing moet worden vernietigd;

Dat de bestreden beslissing dan ook werd genomen in strijd met de inhoud van het dossier en getuigt van onzorgvuldigheid minstens onredelijkheid;

Dat verzoeker dan ook een verder verblijf in België niet mag worden ontzegd;

Dat de bestreden beslissing dan ook moet worden vernietigd;”

.2. In de bestreden beslissing wordt geoordeeld over twee bij de aanvraag gevoegde standaard medische getuigschriften. Verzoeker verzet zich niet tegen de beoordeling van het getuigschrift van 6 juni 2013, maar betoogt dat de beoordeling van het tweede getuigschrift, met name dat van 31 oktober 2013 redelijk noch zorgvuldig is.

Het voormelde medisch getuigschrift van 31 oktober 2013 werd door de verwerende partij niet beschouwd als een standaard medisch getuigschrift omdat het RIZIV-nummer van de arts erop ontbreekt.

Artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de gemachtigde de aanvraag onontvankelijk verklaart indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid. Dit vierde lid bepaalt dat de betrokken vreemdeling een standaard medisch getuigschrift overmaakt zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. *“Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling”*, wordt verder gesteld.

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, luidt als volgt:

“Het standaard medisch getuigschrift dat de vreemdeling samen met zijn aanvraag van een machtiging tot verblijf, overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vierde lid, en § 3, 3°, moet overmaken, wordt opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan dit besluit is toegevoegd.”

In het model standaard medisch getuigschrift wordt in fine ruimte voorzien voor *“NAAM, handtekening en stempel van de arts : RIZIV - nummer :”* Verder wordt nog gesteld:

“AANDACHT - Belangrijke opmerkingen

De Dienst Vreemdelingenzaken moet de betrokken arts kunnen identificeren. Het is bijgevolg in het belang van de patiënt dat naam en RIZIV - nummer van de arts duidelijk leesbaar zijn.

[...]

Met instemming van de patiënt kan een meer gedetailleerd medisch verslag het huidig medisch attest vergezellen (Wet van 22 augustus 2002 betreffende de rechten van de patiënt).”

De Raad stelt vast dat het standaard medisch getuigschrift (SMG) waarvan sprake, op de vermelding van de naam, geboortedatum en geslacht van verzoeker, datum, handtekening en de zinsnede “zie verslag 5/9/2013” na, volledig blanco is. Ook het RIZIV-nummer van de arts ontbreekt, zoals de verwerende partij terecht stelt. Verzoeker stelt dan wel dat het niet redelijk is het SMG daarop af te wijzen omdat in de bijlage waarnaar het getuigschrift verwijst het RIZIV-nummer stond vermeld, maar zij slaagt er daarmee niet in de motieven desbetreffend te ontwichten. Immers, de Raad wordt geen enkele houvast geboden om aan te nemen dat diegene die het standaard medisch getuigschrift heeft “ingevuld” –voor zover daar al sprake van kan zijn- ook de arts is die de bijlage heeft opgemaakt. In het SMG, op de plaats waar volgens het model de naam, handtekening, stempel en RIZIV-nummer van de arts moeten worden ingevuld staat niet meer dan een handtekening die niet kan worden gelieerd aan een naam, handtekening die dan weer niet voorkomt op de bijlage waarnaar wordt verwezen. Verzoeker kan *in casu* dan ook niet dienstig verwijzen naar de vermeldingen op de bijlage teneinde het gebrek in het SMG te vergoelijken.

In de mate dat alle vermeende schendingen gesteund zijn op het niet bijgetreden standpunt van verzoeker, kunnen zij derhalve niet worden aangenomen.

2.3. Waar verzoeker verder doet gelden dat zij door de bestreden beslissing riskeert te worden blootgesteld aan een onmenselijke behandeling in haar land van herkomst en dat de bestreden

beslissing de medische problematiek miskent door er zelfs niet naar te kijken, moet er in eerste instantie op worden gewezen dat het, luidens de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, vooreerst aan verzoekster toekomt om een ontvankelijke aanvraag in te dienen. Wanneer dat niet het geval is, is de verwerende partij er niet toe gehouden een onderzoek te voeren naar de gegrondheid van de aanvraag. Bovendien draagt de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel in zich, zodat een schending van artikel 3 van het EVRM, zoals bedoeld door verzoekster, *in casu* niet dienstig kan worden aangevoerd.

2.4. Uit het geen voorafgaat blijkt dat het middel in geen van zijn onderdelen gegrond is.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vijftien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS